

НАЦРТ ЗАКОНА
О ЗАШТИТИ И СПАСАВАЊУ

НАЦРТ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ И СПАСАВАЊУ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Садржина закона

Члан 1.

Овим законом уређује се заштита и спасавање грађана, материјалних и других добара од елементарних непогода и других већих несрећа (у даљем тексту: елементарна непогода); начин организовања, управљања, руковођења и координације у заштити и спасавању; права, обавезе, оспособљавање и усавршавање учесника у заштити и спасавању и надзор над спровођењем овог закона.

Овај закон примењује се на сва питања која нису друкчије уређена посебним законом којим се уређује заштита појединих добара или заштита од појединих врста елементарних непогода.

Појам елементарне непогоде

Члан 2.

Елементарна непогода, у смислу овог закона, јесте: бујица; атмосферска непогода; суша; снежни нанос и лавина; нагомилавање леда на водотоку; рушење бране на водотоку; одроњавање и клизање земљишта; пожар; експлозија; сваки догађај који настаје приликом испуштања одређене количине опасних материја у условима руковања, употребе, пожара или експлозије који се не може контролисати у објекту и околини а директно и постепено тешко угрожава здравље и животе људи и животну средину или проузрокује штету већег обима; саобраћајне несреће већег обима или са већим бројем погинулих или тешко рањених лица; епидемија заразних болести, сточних заразних болести и биљних болести, појава штеточина и сличне појаве већих размера које могу да угрозе здравље и животе људи и животну средину или да проузрокују штету већег обима.

Начела заштите од елементарних непогода

Члан 3.

Заштита и спасавање људи и материјалних добара од елементарних непогода (у даљем тексту: заштита) заснива се на сарадњи, солидарности и правременом и усклађеном деловању грађана, државних органа, органа аутономних покрајина, општина, градова и града Београда, предузећа, установа и других органа и организација.

Првенствено се штите живот и здравље људи, а потом материјална добра.

У заштити, пре свега, учествују субјекти са територије која је захваћена елементарном непогодом.

Проглашење елементарне непогоде

Члан 4.

Елементарна непогода проглашава се одмах после сазнања за непосредну опасност од њеног наступања.

Елементарна непогода може бити проглашена и пошто је наступила ако се непосредна опасност од наступања није могла предвидети или ако због других околности није могла бити проглашена одмах после сазнања за непосредну опасност од њеног наступања.

Територија за коју се елементарна непогода проглашава

Члан 5.

Елементарна непогода може да се прогласи за јединицу локалне самоуправе: општину, град или град Београд (у даљем тексту: општина) и за Републику Србију.

Елементарна непогода за општину проглашава се ако постоји непосредна опасност да ће захватити или ако је већ захватила део или целу општину.

Елементарна непогода за град или град Београд проглашава се ако постоји непосредна опасност да ће захватити или ако је већ захватила најмање две општине са територије града или града Београда или ако не постоје довољне могућности општине за заштиту.

Елементарна непогода за Републику Србију проглашава се ако постоји непосредна опасност да ће захватити или ако је већ захватила најмање две општине или ако не постоје довољне могућности општине за заштиту.

Ко је надлежан за проглашење елементарне непогоде

Члан 6.

Елементарну непогоду за општину проглашава председник општине, односно градоначелник (у даљем тексту: председник општине), на предлог општинског кризног центра или Службе за заштиту и спасавање.

Елементарну непогоду за Републику Србију проглашава Влада, на предлог републичког кризног центра или министра унутрашњих послова.

Предлог да се прогласи елементарна непогода за Републику Србију, републички кризни центар упућује Влади на сопствену иницијативу или на захтев општинског кризног центра.

Управљање заштитом

Члан 7.

Управљањем заштитом, у смислу овог закона, сматра се одређивање основног циља система заштите и спасавања, планско повезивање делова система и њихових задатака у јединствену целину ради извршења основног задатка и постављање стратегије за постизање тог циља.

Ако је елементарна непогода проглашена за општину, заштитом управља општина, преко надлежних општинских, односно градских органа и општинског,

односно градског кризног центра за заштиту од елементарних непогода (у даљем тексту: општински кризни центар).

Ако је елементарна непогода проглашена за Републику Србију, заштитом управља Република Србија преко Владе и републичког кризног центра за заштиту од елементарних непогода (у даљем тексту: републички кризни центар).

Аутономна покрајина не управља заштитом, али учествује у заштити тако што, преко извршног већа аутономне покрајине, покрајинских органа и организација и покрајинског кризног центра за заштиту од елементарних непогода (у даљем тексту: покрајински кризни центар), предузима мере заштите одређене овим законом.

Руковођење заштитом

Члан 8.

Руковођењем заштитом, у смислу овог закона, сматра се усмеравање појединаца, делова система и система заштите и спасавања у целини, према остваривању постављених циљева.

Заштитом руководи Министарство унутрашњих послова – Служба за заштиту и спасавање (у даљем тексту: Служба).

Служба руководи предузимањем мера и радњи у припремама за заштиту, наређује их и надзире и руководи применом мера заштите на угроженој територији.

Служба се образује у Министарству унутрашњих послова, као посебна организациона јединица.

За правилно руковођење заштитом Служба је, преко руководиоца Службе и старешина организационих јединица Службе образованих за територију општина, одговорна министру унутрашњих послова.

Непосредно руковођење заштитом

Члан 9.

Заштитом на територији општине непосредно руководи старешина организационе јединице Службе која је образована за територију општине.

Кад републички кризни центар према овом закону преузме управљање заштитом на територији општине, непосредно руковођење заштитом преузима руководиоца Службе.

Заштитом на територији Републике Србије непосредно руководи министар унутрашњих послова или руководиоца Службе на основу овлашћења министра.

Учесници у заштити

Члан 10.

У заштити учествују субјекти организоване заштите: јавна предузећа, јавно-комунална и друга предузећа, установе и правна лица чија је делатност везана за заштиту људи и имовине, радне јединице за заштиту, органи, организације, физичка лица, органи државне управе који се заштитом и спасавањем баве у својој редовној делатности и други (у даљем тексту: учесници у заштити).

Учешће припадника војске и цивилне заштите у заштити заснива се на прописима којима се уређују област одбране и цивилне заштите.

Општи интерес

Члан 11.

Заштита је од општег интереса за Републику Србију.

II. ПЛАНИРАЊЕ ЗАШТИТЕ

Планови заштите

Члан 12.

Заштита се одвија по плановима заштите, које доносе Република Србија, аутономне покрајине и општине.

Сви планови заштите морају бити сагласни плану заштите Републике Србије (у даљем тексту: републички план заштите), а планови заштите општина на територији аутономне покрајине – плану заштите аутономне покрајине (у даљем тексту: покрајински план заштите).

Надлежност за доношење планова заштите

Члан 13.

Општински план заштите доноси скупштина општине.

Покрајински план заштите доноси извршно веће скупштине аутономне покрајине.

Републички план заштите доноси Влада.

Садржина планова заштите

Члан 14.

План заштите, у зависности од територије за коју се доноси, садржи:

- 1) процену које врсте елементарних непогода угрожавају територију и у којем степену прети опасност од сваке;
- 2) процену могућности активирања и деловања субјеката организоване заштите;
- 3) начин међусобног обавештавања и сарадње општинског, покрајинског односно републичког кризног центра са Службом;
- 4) начин сарадње са органима надлежним за послове одбране и цивилне заштите;
- 5) припреме за заштиту;
- 6) одређивање мера заштите.

Општински план заштите садржи и процену људства потребног за стварање радних јединица за заштиту, као и људства и средстава које могу ангажовати субјекти организоване заштите са територије општине.

Субјекти организоване заштите дужни су да ради припреме општинског плана заштите доставе податке о расположивом људству и средствима која се могу употребити у заштити.

Припреме за заштиту

Члан 15.

Припреме за заштиту састоје се од обуке учесника у заштити, обавезе учесника у заштити да изведу неопходне радове на непокретностима, обавезе субјеката организоване заштите да набаве опрему и средства потребна за заштиту и других радњи одређених планом заштите.

Спровођење припрема за заштиту наређује и надзире Служба, која при надзору сарађује са надлежним министарствима и посебним организацијама.

О предузетим мерама и радњама у припремама за заштиту Служба обавештава надлежни кризни центар и министра унутрашњих послова.

Одређивање мера заштите

Члан 16.

Мере заштите одређују се посебно за сваку елементарну непогоду која може да захвати територију за коју се план заштите доноси.

Мере заштите одређују се и по редоследу којим се предузимају и деле се на: мере које се предузимају ако постоји непосредна опасност од наступања елементарне непогоде, мере које је предузимају ако је наступила елементарна непогода и мере које се предузимају ради ублажавања и отклањања непосредних последица елементарне непогоде.

Садржина мера заштите по редоследу предузимања

Члан 17.

Мере које се предузимају ако постоји непосредна опасност од наступања елементарне непогоде обухватају: прикупљање података о настајању опасности; обавештавање Службе и грађана и других субјеката о наступајућој односно насталој опасности; организовање и међусобно обавештавање учесника у заштити; активирање субјеката организоване заштите, радних јединица за заштиту и осталих учесника у заштити и њихово стављање на располагање Служби; одржавање реда и безбедности на угроженој територији и друге радње одређене плановима заштите.

Мере које се предузимају ако је наступила елементарна непогода обухватају: деловање Службе, субјеката организоване заштите, радних јединица за заштиту и осталих учесника у заштити; усклађивање деловања свих учесника у заштити; евакуацију, склањање и збрињавање угроженог становништва и материјалних добара, непокретних културних добара, уметничко историјских дела, архивске грађе, филске грађе и старих и ретких књига, достављање угроженом становништву неопходне медицинске опреме, лекова, одеће и обуће и других расположивих материјалних добара и друге радње одређене плановима заштите.

Мере које се предузимају ради ублажавања и отклањања непосредних последица елементарне непогоде обухватају: прикупљање и расподелу помоћи

угроженом становништву; предузимање здравствених, хигијенско-епидемиолошких и ветеринарско-санитарних мера; асанацију терена и отклањање других последица елементарне непогоде; омогућавање несметаног пружања комуналних услуга; процену штете, санацију и друге радње одређене плановима заштите.

Утврђивање усклађености планова заштите

Члан 18.

Усклађеност планова заштите с републичким планом заштите утврђује републички кризни центар, преко Службе која при томе сарађује са надлежним министарствима и посебним организацијама.

Ако планови нису усклађени, републички кризни центар о томе обавештава Владу, која налаже извршном већу скупштине аутономне покрајине, односно скупштини општине да у року који она одреди ускладе свој план заштите с републичким планом заштите.

Акти кризних центара

Члан 19.

Републички, покрајински и општински кризни центри доносе наредбе и закључке.

Наредбом се субјектима организоване заштите, радним јединицама и осталим учесницима у заштити наређује активирање и стављање на располагање Служби.

Закључком се утврђују ставови о питањима значајним за уређење и рад кризног центра и усклађује деловање кризних центара са Службом и другим органима и организацијама.

III. НАДЛЕЖНОСТ ОПШТИНА, АУТОНОМНИХ ПОКРАЈИНА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У ЗАШТИТИ

1. Општина

Састав општинског кризног центра

Члан 20.

Општински кризни центар образује скупштина општине.

За чланове општинског кризног центра именују се, по правилу, директори општинских јавних комуналних предузећа и установа чија је делатност везана за заштиту људи и имовине и један број руководиоца општинске управе.

Општинским кризним центром руководи председник општине.

Старешина организационе јединице Службе која је образована за територију општине је члан општинског кризног центра по положају.

Надлежност општинског кризног центра

Члан 21.

Општински кризни центар одмах по настанку околности које могу довести до проглашења елементарне непогоде о томе обавештава Службу и наређује да се субјекти организоване заштите у општини, радне јединице и остали учесници у заштити активирају и ставе на располагање Служби.

Општински кризни центар од проглашења елементарне непогоде редовно обавештава републички кризни центар о укупном стању на територији општине, као и о остваривању сарадње са Службом.

Општински кризни центар сарађује са Службом и предлаже скупштини општине и председнику општине предузимање мера из њихове надлежности, укључујући и утврђивање одговорности лица која су у субјектима организоване заштите овлашћена за спровођење мера заштите.

Општински кризни центар сарађује с покрајинским кризним центром и, по потреби, са органима надлежним за послове одбране и цивилне заштите, обавештава јавност о последицама елементарне непогоде и о предузетим мерама заштите и врши друге послове одређене овим или другим законом, другим прописом или плановима заштите.

У којим случајевима републички кризни центар преузима надлежности општинског кризног центра

Члан 22.

Републички кризни центар може да преузме надлежности општинског кризног центра ако председник општине није прогласио елементарну непогоду иако је она захватила општину.

Републички кризни центар може да преузме надлежности општинског кризног центра и ако општински кризни центар, и поред тога што је проглашена елементарна непогода, не нареди да се субјекти организоване заштите у општини, радне јединице и остали учесници у заштити активирају и ставе на располагање Служби, или уопште не предузима или не предузима благовремено друге мере заштите одређене законом, другим прописом или плановима заштите.

Републички кризни центар може да преузме све надлежности општинског кризног центра.

Чим се прогласи елементарна непогода за Републику Србију, општина престаје да управља заштитом и то управљање преузима Република Србија.

Радне јединице за заштиту

Члан 23.

Свака општина има радне јединице за заштиту, које образује општински кризни центар.

Радне јединице за заштиту састоје се од обвезника радне обавезе, од нераспоређених и распоређених војних обвезника који нису позвани у службу и од нераспоређених и распоређених обвезника цивилне заштите који нису позвани на извршавање задатака.

Начин образовања радних јединица за заштиту и начин њихове обуке уређује се упутством које доноси министар унутрашњих послова.

Привремени смештај

Члан 24.

Служба угрожено становништво и имовину привремено смешта у објекте одређене општинским планом заштите.

Правна и физичка лица одређена планом заштите дужна су да приме на привремени смештај угрожено становништво и имовину.

Трајање привременог смештаја одређује општински кризни центар, односно републички кризни центар ако је елементарна непогода проглашена за Републику Србију, с тим што оно не може трајати дуже од шест месеци.

Извештавање

Члан 25.

Председник општине дужан је да редовно извештава скупштину општине о деловању општинског кризног центра и предузетим мерама заштите.

Обавештавање јавности

Члан 26.

Сва јавна гласила, посебно локалне радиодифузне организације, дужна су да обавештавају јавност да је проглашена елементарна непогода и да преносе сва саопштења за јавност и друге неопходне информације за спровођење заштите.

2. Аутономна покрајина

Услови за учешће аутономне покрајине у заштити

Члан 27.

Аутономна покрајина учествује у заштити ако постоји непосредна опасност да ће захватити или ако је већ захватила најмање две општине са њене територије или ако не постоје довољне могућности општине са њене територије за заштиту.

Састав покрајинског кризног центра

Члан 28.

Покрајински кризни центар образује извршно веће скупштине аутономне покрајине.

За чланове покрајинског кризног центра именују се, по правилу, директори покрајинских јавних предузећа и установа чија је делатност везана за заштиту људи и имовине и један број руководилаца покрајинских органа управе.

Покрајинским кризним центром руководи председник извршног већа скупштине аутономне покрајине.

Члан покрајинског кризног центра је и старешина Службе кога одреди министар унутрашњих послова.

Надлежности покрајинског кризног центра

Члан 29.

Покрајински кризни центар наређује да се покрајински органи и организације, јавна предузећа и установе, као субјекти организоване заштите, активирају и ставе на располагање Служби.

Покрајински кризни центар редовно сарађује са Службом и, по потреби, са органима надлежним за послове одбране и цивилне заштите.

Покрајински кризни центар редовно обавештава републички кризни центар о остваривању сарадње са Службом.

Покрајински кризни центар предлаже скупштини аутономне покрајине и извршном већу скупштине аутономне покрајине предузимање мера из њихове надлежности, укључујући и утврђивање одговорности лица која су у покрајинским органима и организацијама, јавним предузећима и установама овлашћена за спровођење мера заштите и врши друге послове одређене овим или другим законом, другим прописом или републичким и покрајинским планом заштите.

Извештавање

Члан 30.

Председник извршног већа скупштине аутономне покрајине дужан је да редовно извештава извршно веће скупштине аутономне покрајине о деловању покрајинског кризног центра и предузетим мерама заштите.

3. Република Србија

Састав републичког кризног центра

Члан 31.

Републички кризни центар образује Влада.

За чланове републичког кризног центра именује се један број чланова Владе и директора посебних организација, директори републичких јавних предузећа из области саобраћаја, шумарства и водопривреде и један број руководиоца других органа и организација чији су послови везани за заштиту људи и имовине.

Републичким кризним центром руководи члан Владе кога Влада именује.

Министар унутрашњих послова и руководиоца Службе су чланови републичког кризног центра по положају.

Надлежности републичког кризног центра

Члан 32.

Републички кризни центар наређује да се републички органи и организације, јавна предузећа и установе, као субјекти организоване заштите, активирају и ставе на располагање Служби.

Републички кризни центар редовно и непосредно сарађује са Службом и са органима надлежним за послове одбране и цивилне заштите.

Републички кризни центар предлаже Влади предузимање мера из њене надлежности, укључујући и утврђивање одговорности лица која су у републичким органима и организацијама, јавним предузећима и установама овлашћена на спровођење мера заштите.

Ако је елементарна непогода проглашена за Републику Србију, републички кризни центар обавештава јавност о последицама елементарне непогоде и предузетим мерама заштите и врши друге послове одређене овим или другим законом, другим прописом или републичким планом заштите.

Јединствени оперативни центар

Члан 33.

Јединствени оперативни центар (центар 112), као део Службе, прима све позиве везане за елементарне непогоде, о чему одмах обавештава све надлежне органе.

Министар унутрашњих послова, уз сагласност надлежних министарстава, ближе уређује стандардне оперативне поступке рада јединственог оперативног центра.

Обавештавање јавности

Члан 34.

Сва јавна гласила у Републици Србији, посебно радиодифузне организације, дужна су да одмах обавесте јавност о томе да је проглашена елементарна непогода за Републику Србију и да, по потреби, преносе сва саопштења за јавност и друге неопходне информације за спровођење заштите.

Извештавање

Члан 35.

Републички кризни центар и министар унутрашњих послова извештавају Владу о свим планираним и спроведеним мерама из своје надлежности.

Обавезе министарстава и посебних организација

Члан 36.

Министарства и посебне организације, у оквиру свог делокруга, учествују у изради републичког плана заштите, прате припреме за заштиту и предузимање мера заштите, предузимају мере заштите и врше друге послове одређене овим или другим законом, прописом и републичким планом заштите.

Извршавање обавеза министарстава и посебних организација усклађује Министарство унутрашњих послова, преко Службе.

IV. НАДЛЕЖНОСТИ СЛУЖБЕ

Заједничко деловање Службе и надлежних кризних центара

Члан 37.

Служба наређује предузимање мера заштите и непосредно руководи заштитом чим надлежни кризни центар нареди да се субјекти организоване заштите, радне јединице и други учесници у заштити активирају и ставе на располагање Служби.

Старшина организационе јединице Службе, руководилац Службе односно министар унутрашњих послова редовно обавештава надлежни кризни центар о деловању учесника у заштити чије је активирање наредио надлежни кризни центар и о извршавању мера заштите које је Служба наредила учесницима у заштити. Он може надлежном кризном центру предложити предузимање мера из надлежности кризног центра и општинских, покрајинских односно републичких органа, укључујући и утврђивање одговорности лица која су у субјектима организоване заштите овлашћена за спровођење мера заштите.

Министар унутрашњих послова може, по потреби, наредити и употребу других организационих јединица Министарства унутрашњих послова у заштити, при чему припадници тог министарства могу примењивати сва законска овлашћења.

Обавештавање

Члан 38.

Старшина организационе јединице Службе и руководилац Службе дужни су да редовно извештавају министра унутрашњих послова о предузетим мерама заштите.

V. ПОЛОЖАЈ УЧЕСНИКА У ЗАШТИТИ

Права и обавезе учесника у заштити

Члан 39.

Права и обавезе учесника у заштити одређују се плановима заштите, према овом закону.

Учесници у заштити дужни су да:

- 1) се одазову позиву за обуку који упути Служба или да самостално, по наредби Службе, организују обуку и учествују у осталим припремама за заштиту;
- 2) известе надлежни кризни центар или Службу чим приметите опасност од наступања елементарне непогоде;
- 3) поступе по наређењу надлежног кризног центра којим се налаже њихово активирање и стављање на располагање Служби;
- 4) учествују у спасавању становништва и материјалних добара;
- 5) извршавају мере заштите које нареди Служба;

б) учествују у отклањању последица елементарне непогоде.

Ако елементарна непогода наступи изненада, учесници у заштити дужни су да без ичијег наређења предузму мере заштите и да о томе одмах известе надлежне кризне центре, Службу и друге надлежне органе и организације.

Права и обавезе по основу права коришћења непокретности

Члан 40.

Корисници непокретности обавезни су да, на основу решења Службе, предузму радове или допусте предузимање радова на непокретностима који су потребни ради припреме за заштиту.

Служба може донети решење о предузимању радова на непокретности само ако се њиме извршавају обавезе које су учесницима у заштити одређене планом заштите.

Корисницима непокретности припада одговарајућа накнада коју исплаћује општина. Влада може општини пренети део средстава за исплату накнаде.

Права и обавезе по основу права коришћења осталих ствари

Члан 41.

На основу решења Службе, корисници су дужни да Служби ставе на располагање залихе хране, медицинску опрему, лекове, машине, грађевински и други материјал, зграде, станове, превозна средства и друга материјална добра која могу да се употребе или искористе за пружање заштите.

Корисницима се исплаћује одговарајућа накнада за употребљена или потрошена добра.

Накнаду исплаћује општина ако је елементарна непогода проглашена за територију општине, односно Република Србија ако је елементарна непогода проглашена за територију Републике Србије.

Права физичких лица на основу учешћа у заштити

Члан 42.

Трошкове смештаја, исхране и превоза физичких лица која учествују у заштити изван свог места боравишта сноси општина на којој је физичко лице учествовало у заштити, односно аутономна покрајина, односно Република Србија ако је учешће у заштити наредио покрајински, односно републички кризни центар.

Физичка лица која за време учешћа у заштити буду повређена или оболе од последица учешћа у заштити имају сва права из здравственог, пензијског и инвалидског осигурања, у складу са законом.

Права породице умрлог учесника у заштити

Члан 43.

Породици лица које погине учествујући у заштити или умре од повреде или болести изазване учешћем у заштити општина на којој је лице учествовало у заштити

исплаћује једнократну новчану помоћ у висини коју одреди Влада, као и трошкове сахране по месним обичајима.

Ако је учешће у заштити наредио покрајински, односно републички кризни центар, општина има право на накнаду исплаћене једнократне помоћи и трошкова сахране из буџета аутономне покрајине, односно Републике Србије.

Неплаћање такси

Члан 44.

За поднеске, решења и жалбе који су везани за остваривање права по основу учешћа у заштити не плаћају се таксе.

Надлежност за решавање о правима и обавезама учесника у заштити

Члан 45.

О правима и обавезама учесника у заштити утврђених овим законом, ако законом није друкчије одређено, одлучује надлежна организациона јединица Службе образована за територију општине.

О жалби на решење којим се решава о правима и обавезама учесника у заштити одлучује министар унутрашњих послова.

Жалба не одлаже извршење решења.

Против решење донесеног по жалби не може се водити управни спор.

VI. ОСПОСОБЉАВАЊЕ И УСАВРШАВАЊЕ УЧЕСНИКА У ЗАШТИТИ

Члан 46.

Грађани се за учествовање у заштити оспособљавају и усавршавају у оквиру:

- 1) система образовања,
- 2) програма информативно-промотивног и образовног деловања,
- 3) програма оспособљавања које спроводе хуманитарне организације и удружења грађана које се баве одређеним облицима заштите,
- 4) одговарајућих вежби заштите.

Члан 47.

Оспособљавање и усавршавање за заштиту спроводи Служба, као и друге институције и предузећа које испуњавању прописане услове.

Министар унутрашњих послова прописује програме и начине оспособљавања и усавршавања, начине и услове провере знања, као и услове које треба да испуњавају институције и предузећа из става 1. овог члана.

VII. МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА У ЗАШТИТИ

Члан 48.

Међународном сарадњом у смислу овог закона сматра се нарочито:

- 1) припрема и примена међународних уговора из области заштите и спасавања,
- 2) размена информација са надлежним органима других држава и међународним организацијама о заштити и спасавању,
- 3) непосредна комуникација са надлежним органима других држава и међународним организацијама у вези са примањем или пружањем хитне помоћи,
- 4) координација прелазака државних граница током примања или пружања међународне помоћи,
- 5) усклађивање деловања међународних снага у заштити и спасавању на територији Републике Србије,
- 6) припрема и организовање међународних конференција, семинара, курсева, радионица и вежби за заштиту и спасавање.

Влада, на предлог министра унутрашњих послова, доноси одлуку о пружању међународне помоћи.

Влада ближе прописује поступак и начин примања и пружања међународне помоћи.

VIII. НАДЗОР

Инспекцијски надзор

Члан 49.

Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши Министарство унутрашњих послова односно Служба, преко инспектора заштите.

У спровођењу инспекцијског надзора инспектори заштите овлашћени су да наложе:

- 1) доношење планова заштите,
- 2) образовање радних јединица у складу са планом заштите,
- 3) попуну радних јединица у складу са планом заштите,
- 4) уклањање уочених неисправности и недостака у објектима намењеним заштити,
- 5) извршавање других обавеза у складу са овим законом.

Члан 50.

У спровођењу инспекцијског надзора инспектор заштите води поступак, доноси решења и предузима мере у оквиру својих овлашћења.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба у року од 15 дана.

Жалба из става 2. овог члана одлаже извршење решења.

Члан 51.

Министарство унутрашњих послова инспектору заштите издаје легитимацију којом се утврђује његов идентитет.

Изглед и садржај легитимације из става 1. овог члана и начин њеног издавања прописује министар унутрашњих послова.

IX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Прекршаји правних лица

Члан 52.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не достави податке о расположивом људству и средствима која се могу употребити у заштити ради припреме општинског плана заштите (члан 14. став 3. овог закона);

2) не прими на привремени смештај угрожено становништво и имовину (члан 24. став 2. овог закона);

3) не одазове се позиву за обуку који упути Служба или ако самостално, по наредби Службе, не организује обуку или не учествује у осталим припремама за заштиту (члан 38. став 1. тачка 1) овог закона);

4) не извести надлежни кризни центар или Службу чим примети опасност од наступања елементарне непогоде (члан 38. став 1. тачка 2) овог закона);

5) се не одазове наредби надлежног кризног центра да људство и средстава активира и стави на располагање Служби или не учествује у спасавању становништва и материјалних добара (члан 38. став 1. тач. 3) и 4) овог закона);

6) не извршава мере заштите које нареди Служба или не учествује у отклањању последица елементарне непогоде (члан 38. став 1. тач. 5) и 6) овог закона);

7) не стави на располагање Служби материјална средства – залихе хране, медицинску опрему, лекове, машине, грађевински и други материјал, зграде, станове, превозна средства и друга материјална добра која могу да се употребе за пружање заштите (члан 40. став 1. овог закона).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара одговорно лице у правном лицу.

Прекршаји физичких лица

Члан 53.

Новчаном казном од 10.000 до 30.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) не прими на привремени смештај угрожено становништво и имовину (члан 24. став 2, овог закона);

2) не одазове се позиву за обуку који упуту Служба или не учествује у осталим припремама за заштиту (члан 38. став 1. тачка 1) овог закона);

3) не извести надлежни кризни центар или Службу чим примети опасност од наступања елементарне непогоде (члан 38. став 1. тачка 2) овог закона);

4) не одазове се наредби надлежног кризног центра да се активира и стави стави на располагање Служби или не учествује у спасавању становништва и материјалних добара (члан 38. став 1. тач. 3) и 4) овог закона);

5) не извршава мере заштите које нареди Служба или не учествује у отклањању последица елементарне непогоде (члан 38. став 1. тач. 5) и 6) овог закона);

6) не стави на располагање Служби материјална средства – залихе хране, медицинску опрему, лекове, машине, грађевински и други материјал, зграде, станове, превозна средства и друга материјална добра која могу да се употребе за пружање заштите (члан 40. став 1. овог закона).

Х. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Образовање кризних центара

Члан 54.

Влада, Извршно веће скупштине Аутономне покрајине Војводине и скупштине општина, градова и града Београда именовале чланове кризних центара у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Доношење планова заштите

Члан 55.

Влада ће донети републички план заштите од елементарних непогода у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Извршно веће скупштине Аутономне покрајине Војводине и скупштине општина, градова и града Београда донеће своје планове заштите у року од 90 дана од дана доношења републичког плана заштите од елементарних непогода.

Акт о унутрашњем уређењу Службе за заштиту и спасавање

Члан 56.

Министар унутрашњих послова донеће акт о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Служби у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, којим ће преуредити организацију постојећег Сектора за заштиту и спасавање Министарства унутрашњих послова тако да, поред послова које је до сада обављао, отпочне да обавља и послове предвиђене овим законом.

Доношење других подзаконских аката

Члан 57.

Влада и министар унутрашњих послова донеће акте за које су овлашћени овим законом у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Преузимање

Члан 58.

Министарство унутрашњих послова може преузети у Службу потребан број запослених који су сродне послове обављали у Министарству одбране Србије и Црне Горе – Управи за цивилну заштиту.

Престанак важења ранијег прописа

Члан 59.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити од елементарних и других већих непогода (“Службени гласник СРС”, бр. 20/77, 24/85, 27/85, 6/89 и 52/89 и “Службени гласник РС”, бр. 53/93, 67/93 и 48/94).

Ступање на снагу

Члан 60.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Србије”.